ANUL XIII No. 1749 — 4 PAGINI 3 LEI — Duminecă 14 Iulie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI.
Fondatori E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

Pe marginea tragicei nenorociri dela poligonul de tir O.N.E.F.

Un accident şi o învăţătură în plus. Sportul este un exerciţiu care cere disciplină şi prudenţă

Am publicat într'unul din numerile noastre trecute, un apel al soc. «Amicii O. N. E. F.» care constituia, în redactarea lui, un adevărat strigăt de alarmă.

«Indreptaţi-vă privirea către tirul românesc, smulgeţi-vă cu un minut mai de vreme apatiei generale care vă ţine departe de unul din cele mai vechi şi mai nobile sporturi».

Iată un mare adevăr spus în vorbe puţine. Tirul, cel mai popular dintre sporturile apusului, singurul care răspunde în actuala conjunctură unor necesităţi practice şi patriotice, lâncezeşte în ţara noastră.

Nu pot fi acuzaţi oficialii, aşa cum ne-am obicinuit a acuza în ultimul timp ori decâte ori avem nevoie de o soluţie comodă. Trebuie acuzat marele public de vina totalei indiferenţe faţă de penibilele sbateri ale federaţiei de tragere la semn, de a promova acest sport dincolo de vânătoare şi ţintă asupra porumbeilor.

Tirul este singurul sport care oferă două satisfacţii celui care îl practică. Satisfacţia pur sportivă a ţintei străpunse prin dibăcia ochiului şi siguranţa mâinii şi reflexul moral al acestei satisfacţii — conştiinţa împlinirei unei chemări de dincolo de propria noastră persoană, încadrarea prin pregătire în spiritul larg şi creator al patriotismului.

NARAVURI NOI DIN AFARA ŞI NARAVURI VECHI DINAUNTRU

Nu este un secret pentru nimeni că în toată ţările, mişcările cu caracter naţionalist au făcut din pregătirea războinică o religie, al cărui cult îl întreţin cu rară frenezie.

Nu este locul ca în cadrul unor coloane de sport să judecăm raţiunea de existenţă a unor asemenea procedee. Este interesant pentru noi şi pentru spiritul articolului de faţă, poziţia pe care o ocupă tirul în aceste pregătiri războinice sau exerciţii de apărare, cum se numesc eufemistic de obiceiu.

Dacă noi ne pasionăm pentru finala campionatului divizionar de foot-ball, sau de necazurile descusutelor noastre reprezentative naţionale, în Italia sau Germania de pildă, un concurs de tragere la semn preocupă opinia publică în cel mai înalt grad şi o vedetă a armelor cu aer comprimat se bucură de mai multă popularitate decât cei mai celebri aştri ai balonului rotund.

La noi e altfel. Fiecare cetăţean român, care are în buzunar un livret militar, se socoate a fi destul de complect pregătit în arta tragerei la semn. Se poate chiar să fie, căci armata noastră are excelenţi instructori, dar greşaia începe acolo unde începe şi indiferenţa pentru sportul care i-a fost drag.

Fiecare vânător este un bun ţintaş. Cel puţin din propriile lui povestiri, unde se pot afla de multe ori lucruri mai mult decât minunate. Dar nici unul nu a tras decât asupra vânatului, nici unul nu şi-a verificat calităţile dincolo de vietăţile scoase în bătaia puştii. Concursurile sunt atât de rare. Organizatorii nu au curaj şi concurenţii sunt mai întotdeauna aceiaşi. Restul ţintaşilor cuprinşi de timiditate refuză o confirmare oficială a calităţilor lor, rezervându-şi satisfacţia de a critica rezultatele şi pe câştigători. Acest procedeu al «splendidei izolări» s'a înscăunat în moravurile noastre de mult şi împreună cu vechea şi nevindecabila manie a criticismului de care suferim, a reuşit să creieze această atmosferă de totală indiferenţă a neamului nostru, pentru tot ce e bun şi din inimă pornit.

DOUA INIŢIATIVE UMAR LA UMAR

Am mai însemnat într'un articol trecut admirabilul mod în care soc. «Amicii O. N. E. F.» completează pe cale particulară tot ce O. N. E. F-ul începe greoiu prin mişcarea întregului şi complicatului aparat oficial.

Câte frumoase iniţiative ale O. N. E. F. n'ar fi aşteptat vreme îndelungă calea spinoasă a aprobărilor prin lunga filieră ierarhică, dacă «Amicii O. N. E. F.» n'ar fi făcut vâlvă în jurul lor, nu le-ar fi făcut cunoscute şi iubite înainte chiar de a-şi fi găsit confirmarea oficială.

Acum s'a pornit ofensiva tragerei la ţintă. Primul semnal a fost dat dela Bucureşti şi întregul aparat a fost pus în mişcare. O solidaritate şi o dragoste fără pereche pentru iniţiativele celei mai iubitoare de bine şi de frumos instituţii oficiale din ţară, a făcut din membrii asociaţiei «Amicii O. N. E. F.» o adevărată armată de oameni hotărîţi şi disciplinaţi.

TRAGEREA LA SEMN VA FI PROMOVATĂ LA RANGUL DE SPORT NAŢIONAL

In toată ţara, ori unde există un sol al amicilor O. N. E. F.», autorităţile vor fi captate de măreaţia iniţiativei, organizaţiunile particulare constituite vor fi anexate acestei noi şi patriotice opere şi totul va fi gata cu un moment mai de vreme.

Când ordinul oficial îşi va face drum, fiecare punct din ţară, chiar şi cel mai obscur va fi gata la datorie. Un amic al O. N. E. F,-ului va aştepta acolo cu conştiinţa datoriei împlinite.

TRAGEŢI — POLIGONUL VA AŞTEAPTA

Am mai vorbit de mania criticismului care face din român un blazat incurabil.

D. maior Tane Săvulescu, îmi arăta deunăzi o fotografie apărută într'unul din cele mai mari ziare din ţară, înfăţişând antrenamentul de tir al unor studente din Haway. Şi am bănuit împreună, surâsul sceptic cu care mulţi cititori, împreună poate şi cu cei ce publicaseră fotografia, au considerat îndelung poligonul rudimentar de pe poză.

— Uite, până şi în Haway... şi-au zis desigur, neglijând, cu sau fără ştiinţă, că O. N. E. F.-ul nostru posedă cel mai modern poligon din Europa Centrală.

Deplasaţi-vă într'o dimineaţă şi vizitaţi-l — nu veţi avea ce pierde. Vă aşteaptă tot ce vă trebue ca să vă exersaţi şi să vă controlaţi posibilităţile.

Dacă nu aţi reuşit prima dată nu dezolaţi. Un instructor se va oferi să vă retuşeze lipsurile.

Totul e absolut gratuit. — Totul. Şi de acea gratuitate gentilă şi entuziastă, prietenoasă şi comunicativă — nu acel sistem al gratuităţei de reclamă, greoiu, silit şi distant.

Veţi găsi tot ce vă trebuie. Arme de ultimul tip, lunete de control, ţinte de campionat şi surâsuri binevoitoare. Nu vi se cere decât să ascultaţi de instrucţiuni şi să nimeriţi ţintele. Veţi găsi în permanenţă câţiva specialişti sinceri care să se bucure de progresul dv.

Deplasaţi-vă într'o zi până la poligonul de tragere redusă. Şi d-ta care ai avut în armată o mândră furajeră de bun trăgător şi d-ta care ţi-ai sperlat amicii la ultima vânătoare de iepuri. Vă duce un tramvay până la poartă. Vă asigur că poarta O. N. E. F.-ului nu este una la care să laşi toate speranţele ci una unde te încarci cu toate nădejdile.

La ieşire veţi fi mai puţin sceptic cu mijloacele noastre privind fotografiile studentelor din Haway.

Un accident şi o învăţătură în plus

Desigur că majoritatea publicului bucureştean a luat cunoştinţă de faptul că poligonul este deschis orişicui printr'un regretabil acident de care toate paginile faptelor diverse se ocupă azi cu multă dezinvoltură.

A murit un om. Un sportiv. Pentru care ridicăm fanionul de

ST. MENGONI

(Citiţi continuarea în pag. II-a)

Comedia I.B.U.-ului cu titlul mondial greu

O competiţie s'a sfârşit. Va fi deschisă alta

Am comentat timp îndelungat decizia de necrezut luată de I. B. U. la 6 Maiu. Comitetul I. B. U. a declarat vacant titlul mondial la toate categoriile care era deţinut în acel moment de americanul Max Baer.

O competiţie a fost deschisă, şi Pierre Charles, care era socotit challenger, a fost înscris din oficiu.

Ori, un singur greu, n'ar fi putut să profite de această ospitalitate într'adevăr de nesperat. Competiţia a fost închisă eri la ora 18 şi Pierre Charles nu are nici un adversar. Greii din întreaga lume, cred că e vorba de o glumă, căci nu există un alt campion mondial greu decât Braddock, care l-a învins pe Max Baer.

Acei cari ştiu că tatăl I.B.U.-ului (e vorba de d. Collard preşedintele I.B.U.-ului), nu glumeşte cu regulamentele, n'au voit să joace un rol în această comedie ridiculă şi această piesă a marelui spectacol semnată de I. B. U. n'a fost jucată de actori.

S'ar putea crede că conducătorii I. B. U.-ului, au înţeles drumul greşit pe care l-au luat şi... în virtutea articolului 74, o nouă competiţie va fi deschisă la 8 August.

Bine înţeles însă că această nouă competiţie va avea aceiaş soartă. Nu va colecta decât o singură înscriere, înscrierea din oficiu a lui Pierre Charles, şi va fi luată tot atât de puţin în serios.

Poligonul de tragere dela Onef. Armele stau pe pătule şi nu este voie să fie scoase din locul lor. Dacă inginerul Lantoş lăsa arma pe patul ei, nenorocirea ar fi fost evitată.

Goninii

Orice se poate spune despre sportul românesc. Dar că este cu inimă condus, nu. Iată, districtul Bucureşti a avut o iniţiativă splendidă. Sugestionat sau nu (ceiace nu interesează) a constatat că una din lipsurile mari ale footballului nostru este defectuoasa lui organizare tehnică.

Şi a purces să-i asigure altă bază de pregătire: o bază atletică.

In cele două sau trei săptămâni cât va dura vacanţa, va organiza reuniuni atletice pentru obţinerea «brevetului».

Nu mai e deci nevoie să spunem că este o iniţiativă admirabilă.

*

Nu este în obiceiul nostru să fim violenţi. Dar cazul pe care-l vom relata mai jos impune violenţa. O impune prin însăşi ţinta ei, un oarecare «dregător» fără nicio suprafaţă, care nu deschide niciodată gura şi atunci când o deschide, o deschide nerod. Nerod şi oficial.

Un redactor al nostru care se ocupă foarte deaproape de realizarea iniţiativei de care vorbiam la începutul acestor rânduri, a venit la district să ia contact cu membrii comisiunii în vederea perfectării programului reuniunilor atletice pentru footballişti (căci redactorul nostru, trebue să adăogăm, este acela care va conduce aceste reuniuni).

Secretarul districtului, d. Eugen Gonin, zis şi Teodorescu, care ştia calitatea colegului nostru, a sărit ca ars. Şi ca să se afle în treabă, gata, gata să-l dea pe uşe afară.

A intervenit însă d. Chiriceanu şi a oprit nerva oficială a d-lui Gonin

*

Nu e aşa? Un incident ca oricare altul... Dar cu multă semnificaţie. Simbolic aproape. Districtul discută o chestiune de înalt interes sportiv. Şi unul din membrii lui, cel care nu este la prima eşire de acest gen, tâmpeşte.

Noi cu d. Gonin nu vrem şi nu putem să avem nimic. E prea neînsemnat ca să-i acordăm măcar atenţia unei critici.

Noi avem cu d. Chiriceanu, cu acest admirabil conducător de comisie districtuală. Mă rog, vrea d-lui să se înconjure de Gonini nărozi ca să cumuleze toate meritele activităţii districtuale? Toată libertatea. Dar să-i ţină în frâu pe Gonini. Să nu le dea voie să deschidă gura decât când ştiu bine lecţia...

ION VORNIC

Turul Franţei

Vietto-stăpânul Alpilor

Prima etapă de munte a decurs fără incidente

PARIS 10. (Prin avion dela corespondentul nostru). — Alpii. Aşteptaţi cu multă emoţie de toţi alergătorii au început să se profileze din ce în ce mai aproape.

Vechile dispute ale alergătorilor în privinţa eficacităţii etapei contra ceasului au căzut în uitare. Nu se mai vorbeşte decât de urcuşuri, povârnişuri, văi, munţi, o adevărată discuţie de „montagne-russe" în acest „Luna Park" întreţinut de natură.

Căţărătorii sunt la putere. Romain Maes îşi va apăra tricoul împotriva lui Antonin Magne şi mai ales împotriva lui Vietto, care se caţără dealungul, şoselelor de munte ca o muscă pe pereţi verticali?

Cincizeci de ziarişti şi-au epuizat mintile în pronosticuri şi au îmbogăţit serviciul poştei trimiţând din oră în oră telegrame de sute de cuvinte.

Daniel Poissenot „puştiul" lui „Paris-Soir", nu mai prididește să răspundă întrebărilor ce i se pun din toate părţile şi la un moment dat se plânge d-lui Desgrange:

— Vreau să merg acasă!..

„Patronul" îl convinge uşor cu argumentele câtorva fructe glasate, că tot mai interesant e turul, chiar când e efectuat pe ploaie.

Tot pe drum, pe drum, pe drum...

După o noapte şi o zi de ploaie, timpul rămâne tot rece şi umed. Alergătorii îşi păstrează sacii impermeabili în spinare. Din fundul unui confortabil auto, o siluetă gigantică vorbeşte pripit cu glas de copil.

— Vas-y Dede!...

E Charles Rigoulot, gloria Franţei, campion de catch şi de haltere. Lângă dânsul Biscot nu există decât numai prin nasul lui superb, singurul care mai rezistă eroic lângă năvala celor 125 kg. ale luptătorului.

Primul vârf alpin — micuţul Aravis — deschide alergătorilor poarta de cătărat. Decorul e aşa de verde...

Belgienii sunt în frunte. Silvère Maes conduce într'o trenă drăcească urmat prudent de tricoul galben al fratelui său. Vietto şi Archambaud se ţin în apropiere.

Demarajele se continuă fără întrerupere şi bicicletele par adevărate rachete care îşi măresc pe secundă ce trece viteza.

— Unde vor să ajungă cu viteza asta? întreabă piciul lui Paris-Soir şi de data asta „patronul", care le ştie pe toate, dă din umeri nedumerit.

— Veţi vedea ce vom face noi cătărătorii! spune Archambaud, care se păstrează pentru vârfurile mai înalte.

Efectele şoselelor de munte nu întârzie să se arate.

Semănaţi pe drum, Leducq, Ruozzi, Bestoni, Molneau şi Amberg repară bageuri.

Prima ofensivă

Plutonul conducător nu mai există. Fiecare luptă pe cont propriu. Numai italienii se menţin în echipă, dealtfel tot ei vor termina învingători.

Leducq ţine fruntea plutonului, urmat de Vietto care reuşeşte să-l întreacă.

Deodată ţâşneşte Archambaud, întrece cu 50 m. apoi cu o sută şi se duce mereu, gonit par'că de toate furiile infernului. Romain Maes se lansează în urmărire. Magnific spectacol această bătălie a muşchilor, dealungul vârfului înflorit al Aravis-ului.

Greu la deal — uşor la vale

Scoborâşul tentează pe îndrăzneţi. Cu frânele libere roţile gonesc dealungul şoselelor cu 60 km. pe oră. Automobilele nu îndrăznesc să se amestece în acest duel. Silvere Maes calcă pe urmele fratelui său, adică l-a luat-o chiar înainte. Vietto pare leader sigur. Micul alergător din Cannes are calităţi remarcabile şi un extraordinar curaj la povârnişuri.

Pe malul lacului din Annecy, Vietto are un avans de aproape 2 minute. Tricoul galben al lui Maes e cuprins de disperare.

Vietto spunea adesea:

— Cursele de munte nu se câştigă la urcuşuri ci mai ales la coborâşuri... Asta pentru cătărătorii adevăraţi.

Şi precum se vede chiar, aplică celace spune, căci iată-l gonind cu 40 pe oră către Aix-les-Bains.

Puţină apă şi o victorie

Numai un munte îl mai desparte de victorie. Un munte — mai degrabă o colină în apropiere de Annecy. Vietto slăbeşte alura. Se opreşte într'un grup de entuziaşti aclamatori şi tipă cât îl ţine gura.

— A boire, a boire.

Cincizeci de bidoane se întind — cu apă, cu citronadă, cu lapte. Vietto bea repede — nici el nu ştie ce. A terminat, tocmai în momentul când Romain Maes se arată galben la două sute de metri.

Câteva puncte bonificaţie pentru Vietto care pătrunde urgent peste linia de sosire.

— Nici n'aş fi crezut! E singura lui declaraţie.

Restul plutonului, care a renunţat la urmărire, soseşte peste aproape 4 minute, cu excepţia lui Romain Maes care „nu se lasă".

Clasamentul general în urma acestei etape este următorul:

1. Romain Maes 40 h. 53 min. 27 sec.
2. A. Magne 40 h. 57 sec., 53 sec.
3. Bergamaschi 41 h. 5 min. 32 sec.
4. Lowie.
5. Speicher.
6. De Caluwe.
7. Bernard.
8. Silvere Maes.
9. Thierbach
10. Morelli.

*

Vietto a trecut direct la locul 16 dela locul 22 pe care îl ocupase înainte.

O. B.

Reportajul nostru fotografic la «turul Franţei»: *(sus)* conduşi de individualul René Bernard, alergătorii traversează oraşelul Bonneville în primele ore de după amiază; creştetul Alpilor dispare în nori; *(jos)*: Pe primele sute de metri ale vârfului Aravis, «leaderii» luptă înverşunat pentru a ajunge la pisc; Archambaud e în frunte urmat de Bertoni, Vietto (pe jumătate acoperit), Vervaecke şi Sylvère Maes

A doua zi a campionatelor internaţionale de tennis

Jucătorii străini victorioşi pe toată linia

Cu tot timpul ploios, care a pricinuit numeroase întreruperi a matchurilor, campionatele internaţionale au continuat în tot decursul după amiezei de eri.

Toţi jucătorii străini şi-au făcut debutul, eliminând fără greutate pe adversarii lor din primele două tururi. Cei mai tari sunt, fără îndoială polonezii Tarlowski şi Wittmann, între cari trebue căutat învingătorul simplului. Tarlowski, cu înfăţişarea unui boxeur de categorie mijlocie, a dat impresia unui joc de o putere şi de o regularitate impecabilă. Wittmann, care n'a jucat, e cunoscut la noi. Dealtfel stilul polonez se apropie de cel german prin însuşirile de mai sus, ca şi prin lipsa de variaţie. D-ra Volkmer, a doua poloneză, care a jucat la Cluj în 1931, posedă un forehand foarte puternic şi plasat. Avantajată şi de fizic, e cea mai probabilă câştigătoare la simplu doamne alături de d-ra Somogy, a cărei formă este un semn de întrebare.

Kosek (Cehoslovacia) a plăcut prin jocul rapid şi frumos, învingând uşor pe Murray. In fiecara an, cehii ne trimet alţi jucători de clasă. Tennisul ceh este bine cotat în Europa.

Dintre cei doi jugoslavi, ambii foarte tineri, Boskovici a fost eliminat de Cantacuzino după un match disputat, în 3 seturi. Cu toate acestea Boskovici, care e stângaciu, a arătat lucruri frumoase. Cantacuzino slab la început, şi-a revenit mai târziu ajutat de câteva greşeli de arbitraj.

Austriacii Brosch şi Haberl au câştigat uşor, Pusztay rezistând frumos lui Brosch. Şi ei vor avea un cuvânt de spus.

Mâine ne vom putea da seamă de forma reprezentanţilor noştri de frunte, cari astăzi au cedat locul vizitatorilor.

*

Ocupându-ne de arbitraj vom avea deasemeni de spus un cuvânt: La tennis e obiceiul ca arbitrul să fie ales, de cele mai multe ori, din publicul spectator sau, în cel mai bun caz, din jucătorii participanţi. Vă închipuiţi deci de ce fel de arbitraj poate fi vorba.

Totuşi, cei mai mulţi îşi dau osteneala...

Astfel Caralulis a fost o victimă a arbitrului. Nu putem spune că ar fi câştigat matchul, dar putem afirma că i s'au luat, fără intenţie credem, cel puţin două jocuri.

(Citiţi continuarea în pag. II-a)

Aerts biruitor în etapa opta

PARIS 12 (Rador). — Astăzi s'a alergat pe o căldură tropicală a 8-a etapă din Turul ciclist al Franţei, pe distanţa Grenoble — Gap, în lungime de 102 kilometri.

Lupta pentru primul loc a fost foarte strânsă şi belgianul Aerts a trecut cel dintâi linia de sosire, parcurgând distanţa în 3 ore, 24 minute 07 secunde.

Celelalte trei locuri au revenit în ordine italianului Ruozzi, belgianului Vervaecke şi francezului Speicher.

In urma acestui rezultat, clasamentul general are următorul aspect:

1. R. Maes 52 ore, 06 minute, 04 secunde.
2. Bergamaschi (Italia).
3. Morelli (Italia).
4. Camusso (Italia).
5. Speicher (Franţa).

Clasamentul pe naţiuni se păstrează ca şi mai înainte, adică:

1) Belgia 156 ore, 56 minute, 43 secunde.
2) Italia.
3) Franţa.
4. Germania.
5) Spania.

Mâine se dispută etapa a 9-a pe distanţa Gap — Digne în lungime de 227 kilometri.